

Προς τον εξοχότατον λόρδον Κοχράνην Στόλαρχον της Βοηθητικής Ναυτικής Δυνάμεως της
Ελλάδος κτλ κτλ κτλ

Εις Πόρον

Εκ του στρατοπέδου της Αττικής. 1827. Μαρτίου 21. Σ.Π.
2 April

Με άκραν μου χαράν και βαθύ σέβας έλαβον την έξοχον επιστολήν Σας σημειωμένην την 30 του παρόντος Σ.Ν. και όσα εις αυτήν με σημειοίτε καλώς έγνων.

Σας είμαι κατά πάντα ευγνώμων διά τας συμβουλάς τας οποίας ως ειλικρινής πολίτης υπέρ πατρίδος μοι δίδετε και δεν θέλω πράξαι κατ'ουδένα τρόπον διαφορετικότερα εις αυτάς, υπό τας συνετάς οδηγίας του εξοχότατου Γενικού Αρχηγού Καραϊσκάκη, όστις είμαι βέβαιος ότι Σας αποκρίνεται εις το σχέδιον το οποίον διά την απελευθέρωσιν των Αθηνών μας δέδωκε και διά τούτο εγώ παρατρέχω επί του παρόντος.

Επίσης μεγάλη εστάθη, εξοχότατε, και η εδική μου χαρά με εκείνην των συμπολιτών μου Ελλήνων διά την εις την Ελλάδα άφιξίν Σας, η οποία ως μόνη σωτήριος όχι μόνον άπαντας ημάς τους Έλληνας θέλει υποχρεώσει εις παντοτινήν ευγνωμοσύνην, αλλά και όλους τους φίλους της ανθρωπότητος.

Δεν σας έγραψα κατά χρέος αυθύς μετά την εις την Ελλάδα άφιξίν Σας, διότι κατεγινόμενη εις την εκστρατείαν των Αθηνών, και κατά τούτο τολμώ να Σας ζητήσω την συγχώρησιν.

Δεχθήτε λοιπόν ήδη εξοχότατε τας βαθείας προσκυνήσεις μου και έχητε εις την μνήμην Σας εκείνον, όστις λαμβάνη το θάρρος να υποσημειώση της εξοχότητός Σας.

Ταπεινότατος και ευπειθέστατος δούλος
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης